

פרשת דברים

ושמרת את המצוה ואת החוקים ואת המשפטים אשר אנוכי מצוך היום לעשותם (ז, יא)

אמר רבי יהושע בן לוי מאי דכתיב אשר אנוכי מצוך היום, היום לעשותם ולא למחר לעשותם היום לעשותם ולא היום ליטול שכר. (ע"ז ג, א).

תמהו המפרשים, כיצד ניתן ללמוד מפסוק אחד ב' דרשות, דאי ילפינן מיניה דלא למחר לעשותם כיצד אפשר למילף מיניה גם שלא היום ליטול שכרם.

ויש לומר, דלאו ב' דרשות נינהו אלא דרשה אחת היא, דהנה הטעם דאין נתינת שכרם אלא למחר, היינו משום דאין שכירות משתלמת אלא לבסוף, ורק במתים נעשה חפשי מן המצוות וחשיב זמן זה לסוף, ואולם, אילו היו חייבים אף בעוה"ב בקיום מצוות ועדין לא היה נשלם השכירות, א"כ היה מן הדין שבעוה"ז ישולם שכרם דלעולם אין גמר ואין סוף והשכירות צריכה להשתלם כל הזמן.

אך מאחר דילפינן דהיום לעשותם ולא למחר לעשותם א"כ למחר יחשב סוף ותוכל אז השכירות להשתלם, א"כ ממילא שמעת מינה דהיום לעשותם ולא היום ליטול שכרם

מקור: חוות יאיר